

Petr Hampl: Cherson a Charkov – co se děje doopravdy

 prvnizpravy.cz/zpravy/politika/petr-hampl-cherson-a-charkov-co-se-deje-doopravdy

<< OTÁZKA TÝDNE >>

Dalo se očekávat, že když vstoupíme do války s Ruskem, budou ignorovány nebo dokonce cenzurovány ruské informační zdroje. To je pochopitelné.

Petr Hampl, nezávislý sociolog

16. září 2022 - 02:20

Jenže česká média hlavního proudu vygumovala i zdroje americké! Dokonce i velké anti-trumpovské deníky jako New York Times nebo Washington Post začaly být ignorovány. Politologové z nejprestižnějších univerzit přestali existovat. Zato nás média krmí názory druhořadých bloggerů a vysloužilých generálů, kteří už ani neumí číst mapy (stejně jako se zdá, že je neumí číst Petr Pavel), píše Petr Hampl v komentáři pro Prvnizpravy.cz .

Nejde přitom jen o celkové hodnocení války, ale o základní fakta a o momentální situaci na bojišti. Není snadné si udělat obrázek. Každá strana tvrdí něco jiného, věci se mění každým okamžikem, nicméně když si poskládáte pohledy různých analytiků, určitou představuu vám to dá.

Shrnu proto dění posledních týdnů, jak vypadá v podání většiny anglicky mluvících analytiků (nikoliv propagandistů). Co se podle nich stalo?

„Spojenci“ (Rusové, doněcké milice a luhanské milice) postupovali svým pomalým systematickým způsobem s minimálními ztrátami a cítili se neohrožitelní. Úplně jim uniklo, že se situace v ukrajinském zázemí mění. Ukrajina své vojáky fakticky rozdělila do dvou skupin. Jedny posílala na frontu, aby tam byli masakrováni po tisících a zdržovali Rusy. Druzí mezitím dostali intenzivní výcvik nejlepších instruktorů NATO a plnou výzbroj NATO. Byly z nich zformovány oddíly, kterým přímo velí důstojníci NATO a které využívají veškerou výzvědnou a komunikační infrastrukturu NATO. A samozřejmě také NATOvský styl pohybu, taktiku boje atd. Spojením západních technologií a metodik s východní houževnatostí tak vzniklo to úplně nejlepší, co má dnes NATO k dispozici. Vyjma některých hodně speciálních jednotek.

Ruské výzvědné službě formování této nové armády uniklo (nebo možná byla informace ignorována). V každém případě spojenci nereagovali. Dokonce i přesun této armády jim úplně unikal.

V prvních zářijových dnech zahájila nová armáda mohutnou ofenzívu směrem na Cherson. Na ruské straně ovšem zafungovala obrana a útočící jednotky byly zmasakrovány dělostřelectvem a raketovým vojskem. NATO tedy získalo pár vesnic, ovšem za cenu mnohatisícových ztrát.

V prvních hodinách útoku byla vypuštěna také předtočená videa o tom, jak Rusové údajně prchají, Ukrajinci prorážejí jednu linii obrany za druhou... nic nebylo vzdálenějšího pravdě.

Ruský triumf ale netrval dlouho. NATO mezitím dokázalo přesunout řádově 30 tisíc mužů severněji k Charkovu, kde na ruské straně zcela chyběla obrana. Oblast o rozloze několika našich okresů střežily pouze dvě tisícovky vojenských policistů bez těžké techniky, a pár příslušníků místních milicí. Ruské zpravodajství tentokrát selhalo zcela, takže ruská strana do poslední chvíle nic netušila.

Jakmile byl útok zahájen a začalo být zřejmé, o jak obrovskou sílu se jedná, rozhodlo ruské vedení o stažení všech vojsk z oblasti. Ústup proběhl disciplinovaně a organizovaně – včetně toho, že malé jednotky hájily jednotlivá místa po dobu několika hodin, aby kryly ústup ostatních. Mezitím začalo fungovat dělostřelectvo, takže postupující jednotky NATO přicházely o muže i techniku. Zastavit je to ovšem nedokázalo. Útočící strana tak obsadila několik měst, které předtím spojenci (ruská strana) vyklidili – mimo jiné Balakliu, Izjum a Kupjansk.

Zvěsti o těžkých bojích a ruských jednotkách prchajících v panice jsou čistě fantazijní bez jakéhokoliv reálného základu. Stejně tak zvěsti o zničení ruských elitních jednotek nebo dokonce kompletním zhroucení ruské vojenské moci. Nicméně je pravda, že ruská strana byla překvapena zcela nepřípravena a musela utíkat. To se v Rusku stalo terčem kritiky. Mnozí komentátoři se například ptali, proč bylo 50 tisíc ruských vojáků vysláno na společné cvičení s Čínou a Indií, když by ti muži byli více zapotřebí třeba právě v Balaklii a Izjumu.

Poslední tři dny vypadá situace tak, že na nově zformovanou ruskou obranu se valí další a další vlnu útoků. Jednotky NATO mají těžké ztráty, nasazují další a další zálohy a obránci je odrážejí. Na stylu NATO je znát, že velí Američané a do boje jsou nasazováni Ukrajinci, jejichž život nemá žádnou hodnotu. Lze si jen těžko představit, že by do podobné řeže hnali vojáky americké - s tím, že každý den budou v amerických novinách zveřejňovány počty nově padlých. Jedná se o řádově tisíce lidí denně.

Hraje se tedy o to, jestli Ukrajinci dřív dojdou nebo jestli bude spojenecká obrana proražena.

Nebo má možná některá ze stran nějaký skrytý plán. Kdo ví?

Americký analytik Scott Ritter včera citoval jednoho z velitelů Doněckých milicí: **„Poprvé jsme se přímo střetli s jednotkami NATO. Máme nové zkušenosti. Už víme, jak je zabíjet. Už víme, jak je porážet. Buďte si toho v budoucnu vědomi“** A nelze popřít, že toho zabíjení bylo v posledních dnech opravdu hodně.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)